

forslag, som jeg tror gaar den gylde Middelvej. Ifølge det forlanges der, at Loven skal henvises til disse to Paragraffer, der omhandle Retsforholdet mellem Sælgeren og den usfuldmyndige Køber. Jeg mener nemlig, at det, at en saadan Kontrakt indeholder en Henvisning til en saadan bestemt Lov, i hvert Fald kan lede til Estertanke. Man vil uafsaarlig spørge sig selv: Hvad staar der i en saadan Paragraf? Og man vil saa søge Oplysning derom. Jeg mener, at naar man i det hele taget ved denne Lov har søgt at værne vor Ungdom mod ubesindig og letsindig Brug af den lette Udgang til Kredit ved Køb paa Afdragsvilkaar, stylder man den samme Ungdom, at de Kontrakter, der omhandle saadanne Forhold, blive saa tydelige, saa klare og saa let forstaaelige som muligt. Det er virkelig beklageligt, at unge Mennesker ofte uden at ane det af hel Uvidenhed kunne blive fastede ind paa Forbryderbanen, det maa man søge at værne dem imod, hvis der er Mulighed derfor. Derfor har jeg ikke kunnet forstaa den højtærede Justitsministers Bægning ved at lade denne Kontrakt blive saa fuldstændig som muligt, det har dog ikke noget at sige, om man lader afstrykke ti eller halvtreds eller hundrede Linier, hvis der derved kan opnaas, hvad man tilsigter. Jeg har saa meget mere Grund til at undre mig over denne Bægning, som det i Virkeligheden er anerkendt og brugt i Praksis at bringe forskellige Love lige ind paa Livet af Folk, eller som manovre i Sylland siger, at give Folk det ind med Steer. Man har jo saaledes haade ved Ophængning i forskellige Lokaler, ved Opslag paa Sprøjtehusdøre, ved Rundskrivelser osv. søgt at bringe Love, der vedrøre hyppig forekommende Forhold, lige ind paa Livet af Folk. At man ikke skulde gøre det paa et Omraade, som angaar saa manges Ve og Vel, og hvor det paa Forhaand kan vides, at der ingen Rendskab findes til de paagældende Love, har jeg ikke kunnet forstaa mig med. Skulde den højtærede Minister ikke kunne gaa ind paa Underændringen under Nr. 8, foreslaet af det ærede Medlem for Horsens (Wulff), der efter min Mening er den mest hyldestgørende, vil jeg meget bede det høje Ting om i hvert Fald at gaa med til mit Underændringsforslag. Jeg skal imidlertid afvente den højtærede Justitsministers Udtalelse. Det kan jo være, at den højtærede Minister vil stille sig saa velvillig til Sagen, at jeg kan finde Anledning til at tage mit Underændringsforslag tilbage.

Wulff: Jeg finder ingen Anledning til at opholde det høje Ting ret længe i

denne Sag. Jeg kan i det hele henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelse, og saa naar han sagde, at der i Udvalget har været meget ringe Meningsforskel. Der har naturligvis været nogle Grader i Opsættelsen, og jeg for mit Vedkommende har haft mindre Betænkelighed end forskellige andre Udvalgsmedlemmer ved en Del af de skarpere Bestemmelser i det oprindelige Lovforslag og ogsaa mindre Frygt for, at man ved at lovgive her vil bevirke en Fordyrelse af Varen. Smidertid har ogsaa jeg med mere eller mindre Styrke kunnet slutte mig til de Tanker, der ere blevne gjortte gældende af den ærede Ordfører. I det store og hele har jeg kunnet tiltræde det samlede Resultat, Udvalget er kommet til. Det, man ønsker at naa ved dette Lovforslag, er ikke en Lov, som udelukker Konkurrence, men en Lov, der giver de handlende en Støtte imod at tvinges ud i samme Art af Forretninger, som faktisk drives af enkelte uheldige Forretningsfolk. Jeg tror, det er berettiget at sige, at der har været i alt Fald enkelte Eksempler paa, at Forretninger ere blevne drevne paa den Vis, at man har spekuleret i unge Menneskers Afendstab til Lovgivningen og Tilbøjelighed til at anstafte sig navnlig Lutsusvarer. Det er de næringsdrevende selv, som have rejst Sagen, særlig fra Armagere og Guldsmede. Jeg der rejst Fordring om Lovgivning her. Jeg tror, at Loven og navnlig de Bestemmelser i den, som tage Sigte paa unge Mennesker, vil vise sig at kunne fjerne de Mennesker, der nu klæbe ved denne Art Handler, haade for vedkommende Køber og for den hæderlige handlende, som nødig ser, at der skal udvikle sig en saadan Forretningspraksis, at han kan blive tvungen til selv at gaa ind paa Forretningsformer, som han i Grunden som hæderlig Mand maa misbillige. Naar jeg har stillet et Ændringsforslag, er det, i Overensstemmelse med, hvad jeg før sagde, ikke et Udtryk for nogen egentlig dyberegaaende Dissens. Naar det overhovedet fremtræder, er Grunden nærmest, at Udvalget — saa vidt jeg forstod, efter et andetsteds fra, eller maaste et fra Flertallet i dette Ting udgaaet Ønske, ansaa det for i høj Grad anbefaleligt, at det afsluttede sin Behandling inden Jul, saa at der ikke blev Tid til at ansætte et eller to Møder til, i hvilke der antagelig vilde være blevet tilvejebragt fuldstændig Enighed. Mit Forslag gaar ud paa at skærpe Bestemmelsen i § 6 en Smule, saa at man paahyder Kontrakt for alle Afdragshandler. Jeg ser ikke, at dette kan være til nogen Gavn for Handelen, thi den ringe Udgift af et Par Ore til Anstafelse af Kontrakten, kan ikke tænkes at fordyre Varen,